Clara Ariadnæ quà stant sacra signa Coronæ,
(Hunc illi Bacchus thalami memor addit honorem)
Terga nitent stellis: At quà se vertice tollit,
Succiduis genibus lapsum, & miserabile sidus,
Hâc Ophiuchus erit.

Virgilius 1. *Æneidos*
Ante tibi Eoæ Atlantides abscondantur,
Gnosiaque ardentis decedat Stella Coronæ,
Debita quàm sulcis committas semina, quamque
Invitæ properes anni spem credere Terræ.

Gnosia Stella unde.

Inter *Coronæ* Stellas magis lucida, hîc Gnosia, i. e. Cretensis appellatur à Virgilio, nomine sumpto ab urbe Gnoso in insula Creta sito, ut modo diximus. *Secundæ* Magnitudinis *Stella* est, Rusticis ad fationem aptum & legitimum tempus ostendens, ut in citato loco *Virgilius* docet. *Gnosiam* autem sive *Gnossiam* nominat etiam Russus, quæ aliàs *Lucida Coronæ*, λαμπρὸς ἀστὴρ Ptolemæo, *Arabibus Mumir*, vel potius *Munir* pupilla, *Babylonius Alpheta*, *Elepheta*, *Alphecca*, *Alphacca*, aut *Alphakacho*, i. e. flos apertus dicitur. Octo Stellis secundum *Tychonem* micans, aliorum opinione 20. in universum comprehendit, omnes *Venereæ* & *Mercurialis* naturæ participes. Ille proculdubio ipsum Coronæ corpus semicirculum exprimens, & à nonnullis octo Stellarum numero definitum intellexit; hi verò ipsius *Asterismi* totius *Stellas* omnes numerant. Appellatam ab *Antiquis Boream*, ut discernatur ab eâ, quæ sub pedibus *Sagittarii* sedem habet, alii ut Triumphalem Coronam, quidam ut novum Diadematis Regalis genus pinxerunt. *Veterum* nonnulli ex capillis conflatam putabant, ut *Manilius* & *Capella*: *Hyginus* & *Anonymus* ex auro & gemmis confectam tradunt. *Bayerus in priore suâ Uranometriâ*: *Habes*, inquit, *candide Lector, ex nostris conatibus restitutam, aut si mavis, exactiori cura, & labore delineatam Coronam, quam alii lauream, quidam myrteam, multi radiatam autumant: Nos hederaceam cum corymbis*, λεμνίσκων δυο κατηρτημένων, *substituendam duximus, qualem Græciæ Magnæ numismata exhibent, nobisque Capella & Manilius lib.* 5. *describunt.* Meminerunt hujus *Sideris Ptolemæus* 7. *Almag. Alphonsus in suis Tabulis, Germanicus Cæsar, Bassus, Julius Firmicus lib.* 8. *cap.* 11. *Marcellus lib.* 1. *cap.* 4. *& lib.* 5. *cap.* 1. *Plinius lib.* 18. *cap.* 28. *&* 31. Secundum *Ptolemæum* habet 8. secundum alios 9. *Stellas*. Ovid. 3. Fastor.

Aurea per Stellas nunc micat illa novem.

Ejusdem figuræ diversæ.

Hujus Constellationis Stellæ.

Stellæ.

ἀνάφασις.

Cum ἀναφορᾷ hujus Coronæ secundum *Fabulas Poëtarum* ita comparatum est. Coronæ hujus insigni artificio elaboratæ faber fuit *Vulcanus*, qui eam *Veneri* dono dedit; Ab hâc dono accepit *Ariadna Minois* Cretensium Regis filia quæ à *Theseo* deserta *Baccho* nupsit, & coronam hanc inter *Astra* collocavit. Paulò aliter *Ovidius lib.* 8. *Metamorph. Fab.* 2.

——— ——— ——— *Desertæ, & multa querenti*
Amplexusque & opem Liber tulit, utque perenni
Sidere clara foret, sumptam de fronte Coronam
Immisit Cœlo: tenues volat illa per auras:
Dumque volat, gemmæ nitidos vertuntur in ignes:
Consistuntque loco, specie remanente Coronæ,
Qui medius Nixique genu est, anguemque tenentis.

VIII. HERCULES. Nomina.

VIII. HERCULES, *Gracis* ὁ Ἡρακλῆς vel ὁ Ἐγγόνασιν, *Engonasi*, in genibus, non satis propriè, utpote qui uno tantum genu nititur, *Ingeniculus, Ingeniculatus, Procidens in genua, Incurvatus in genu, Genu nisus vel nixus*, unde etiam simpliciter *Nisus* vel *Nixus* dicitur *Ciceroni* & *Vitruvio*, apud quem perperam *Nessus* legi censet vir magnus *Hugo Grotius*, erroremque *Librariis* imputat. *Genu flexus* vel *nixus*, ὁ κλαζόμενος, γνὺξ ἐρειπών *Homero*, *Saltator*, *Aper*, *Cetheus*, *Theseus*, *Alcides*, *Parvus Hercules*, *Charops*, *Callinicus* i. e. *Præstans Victor Artemidoro*, *Ixion*, *Prometheus*, *Thamyras*, *Orpheus*, εἴδωλον κεκμηκὸς, ἀπλῶς ἡ ἄϊσυρ *Arato*, πλάσμα τινος, *Imago similis laboranti, ut Aratus Solensis in Phænomenis*:

Τῆς δ' αὖτε, μογέοντι κυλίνδεται ἀνδρὶ ἐοικὸς
Εἴδωλον, τὸ μὲν ἄλγος ὀϊζυρὸν ἀμφαδὸν ἐστὶν,
Οὐδ' ὅ γε μὴν κρύπτεται κάτω· πάντα δὲ μιν αὖτως
Ἐγγόνασιν καλέουσι τὸ δ' αὖτ' ἐν γόνασι κάμνον
Οἰκλάζοντα ἔοικεν.

Hoc verò procul laboranti volvitur viro simile
Idolum, quod quidem nemo scit manifesto dicere:
Neque cui incumbat ille labori: sed ipsum vulgò
Engonasin vocant; eo quod in genibus laborans
Geniculanti simile est.

Festus Avienus in Phænomenis:

Illa laboranti similis succedit Imago
Protinus: Expertem quam quondam dixit Aratus
Nominis, & cujus latuit quoque causa laboris.
Panyasi sed nota tamen, cui longior ætas
Eruit excussis arcana exordia rebus.

Panyasis.

Primus, ut in hoc loco liquet, *Panyasis* in Heracleâ videlicet, *Herculem* esse professus est, quem alii multi sequuti sunt. *Arabibus Algiethi, Algethi, Alcheti*, vel juxta *Schickardum Algathio*, i. e. *procidens* puta *Hercules* ἐγγόνασιν: Ideoque addi plærumque solet *Alai rochbathihi*, super genua sua: *Alphonsinis* malè Rasaben: Aliàs *Arabicè* etiam *Elgizcale rukbaches*, *Persis Ternuelles*. *Stella* quæ est in capite, appellatur κατ' ἐξοχὴν *Hercules*, & *Ras Algethi*, i. e. *caput procumbentis*, puta *Herculis*. In sinistro humero trium borealior *Rutilicus Barbaris* dicitur. Mediam in manu sinistrâ *Tabulæ* ὠλίκρανον seu ἀγκῶνα, *Dores* κυβιτον, *Arabes Marsic*, seu *Marsic*, i. e. *reclinatorium*, secundum *Schickardum Marsicon* i. e. *axillam* nuncupant. *Marsic* est à Themate מרפק, quod inniti significat. In dextro ποσσὶν Occidentalior *Arabibus* dicitur *Maasym*; quæ in talo, seu pedis extremo κοινὸς ἀστὴρ & πόδες Ἐγγόνασι, ἡ τῆς καλαύροπος. Prima in Clavæ Septentrionali parte dicitur *Cateia*, & *Caia*. In hac *Constellatione Tycho Tertiæ*, *Quartæ*, *Quintæ*, *& Sextæ Magnitudinis Stellas* 28. & unam nebulosam observavit. Alii 48. numerant; Omnes sunt *Martiales*, ut *Recentioribus* placet; *Mercuriales* verò, ut *Ptolemæus* opinatur. Prima tamen in capite, cui *Rasalgethi* nomen, *Martialis*, & *Mercurialis* censetur. *Fabulæ Poëtarum* fertilissimâ segete plurimos *Hercules* enixæ, fabulosa tot mendaciorum confusione fabulis suis hujus *Asterismi* originem docentibus fidem omnem derogant. Ut plurimum tamen hanc *Herculis* ἀνάληψιν *Iovi* patri attribuunt, qui hunc suum ex *Alcmena* conceptum filium, dignum judicavit, qui inter *Astra* domicilium suum haberet, illud meritus præclarissimis suis facinoribus, inter quæ præcipua censetur *Draconis* illius horrendi cædes, cujus hic victor, inter astra collocatus, habitudine pugnantis se conspectui exhibet, & poma aurea, victoriæ symbolum, altera manu tenet. Describitur hoc pacto: *Hercules* cubitorum quatuor erat altitudine, valdè torosus, niger, gracilis, corpore vegeto, prosperâ valetudine, tribus ordinibus dentium, naso adunco, oculis ravistellis, capillis longis, & setarum modo erectis: Insuper igneum ex oculis splendorem effundebat, nec frustra, aut ab arcu sagittas emittebat, aut jaculo feriebat. *Apollod. lib.* 20. Semper hic *Deus*, cum in humanis esset, auxilium tulit injuriâ oppressis, eorumque vindex ac assertor fuit. *Artemid. lib.* 2. *cap.* 42. *Charops*, quasi iracundè intuens dictus, ex *Africanâ* victoriâ nil nisi oves abegit: verum quia μῆλον ovem & pomum, *Homero* omnem arborem adsignificat, aurea mala ex hortis *Hesperidum* secum asportasse creditur. Tanto autem apud *Veteres* in honore oves habitæ sunt, ut ex iis omne divitiarum genus desumi posse existimarent. Hinc aurea lana, & apud *Iurisconsultos* peculium, teste *Festo* cum *Servio* à pecoribus dictum. Pecunia pecudum notâ signata ex argento Urbis Conditæ, anno 484. *Q. Fabio Consule*, primò apparuit. Variæ per Italiam observantur *Herculis* Statuæ pomo uno aut tribus in manu, quæ coronea affirmat *Pierius lib.* 10.

Asterismi Stellæ.

Rasalgethi. Herculis fabula.

Charops.

IX. LYRA, Λύρα, *Lyra Apollinis*, *Lyra Arionis*, *Lyra Orphica*, *Fides*, *Fidicula*, χελώνη, χέλυς ὀλίγη Φέρωνυξ, ἐμοῦς, quæ est testudo lutaria in aquis dulcioribus vivens: *Plinius lib.* 2. *cap.* 4. *Sunt ergo Testudinum genera: Terrestres, marinæ, lutariæ, quæ in duli aquâ vivunt; has quidam è Græcis Emydas appellant.* Distinguit easdem *Aristoteles de historiâ Animal. lib.* 8. *cap.* 2. οἱον ἅπτ καλεῖσθαι χαλάπτιαι χελῶναι, καὶ κροκοδειλοι, καὶ ἱπποι ποτάμιοι, καὶ φῶκαι, καὶ τῶν ἐλαττόνων ζώων, οἱον αἱ τε ἐμύδες, καὶ αἱ τῶν βατράχων γένος. *Idem de part. Anim. l.* 3. *c.* 9. ἡ μὲν δὴ ἐμὺς (perperam ἄμμος) διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὐκ ἔχει τῶν μερῶν διάστημα.

IX. LYRA. Nomina. Testudines.

Emûs.

Alibi apud eundem *Authorem* pro ἐμὺς perperam legitur μῦς, unde natus error quorundam qui murem aquatilem verterunt; *Testudo*, *Testudo lutaria*, *Testudo marina*, *Cithara*, *Fidicen*, *Canticum*, *Psalterium*, *Deferens Psalterium*, *Deferens Pupillam*, *Aquila Marina*, *Bellua Aquatica*, *Tympanum*, *Falco*, βάσων, *Vultur cadens Arabum Interpretibus*, quia, ut *Scaliger* censet, pro *Lyrâ* ipsâ, ipsum animal *Testudo* sæpè pingeretur, adeò ut *Vultur Arabum* sit *Testudo Marina*, aut ἐμὺς, i. e. *Testudo Lutaria*, de quâ modò dictum est. Cur autem

Vultur cadens.

autem cadens appelletur, ex *Hygino* fortè an patet, qui, *Summum autem*, inquit, *acumen ad Polum Notium contendere videtur*: Ob quam eandem rationem verisimile etiam esse possit, cur Barbaro vocabulo κατωφερὴς, hoc est, *Deferens* nuncupetur. *Arabicæ* ipsius *Constellationis*, *Stellarumque* ejusdem nonnullarum appellationes hæ sunt: *Albegala*, vel *Albegalo*, juxta *Schickardi* interpretationem, est *Mulus*, forsan olim *Lyræ* loco appictus, ut ex Assophi fragmentis dictus *Author* suspicatur. *Brinck* sindonis ex Africâ species, quæ significatio, qua ratione huc quadret, nulla est conjectura. *Hugo Grotius in notis ad Imagines Arateas Brineck* habet, cujus vocabuli prior pars בר in serenitatis significatu invenitur *Jobi cap.* 37. *v.* 11. Partem alteram dubito, inquit, an rectè ad puritatem retuleris. *Vega* vel *Wega* per G scriptum *Schickardo* significat vultum, faciem, orificium, in quo est splendidior *Stella*, sive *Lucida Lyræ*. Verisimilius per K scribendum censet, nimirum *Vekavel Weka*, quo vocabulo *Arabes Vulturem* significant, quasi volando cadentem, quia rostro ad *Ecliptican* converso ab *Aquilone* ad *Austrum* cadere videtur, atque ità ab *Aquilâ* sive *Vulture volante* discernitur. *Alhore* secundum *Schickardum Alchoro*, albicans, candore excellens, splendida, clarè lucens, quo nomine *Fulgida Lyræ* κατ' ἐξοχὴν notatur. *Nefrussakat*, *Schickardo Nefrussakito*, i. e. *Aquila cadens*; Nam *Nefrou Aquilam* significat, Hebraicæ originis proculdubio vocabulum: *Sakata Arabum* idem est, quod cecidit *Latinis*. *Assangue*, *Mesangue* per corruptionem, *Azzango*, ex *Schickardi* lectione, & ejusdem interpretatione *Cymbalum*, vel *Cithara*, aut *Lyra*. *Nablon*, *Latinis Nablium*, vetus instrumentum Musicum, à *Lyrâ* non multum abludens. *Nablion Schickardus* interpretatur *Falconem Silvestrem*, *Vulturi* figura sua non admodum dissimilem. *Longomontanus* ex *Tychonis* observationibus huic *Asterismo* 11. *Stellas* assignat, cui tamen vulgo 10, ab aliis 13. attribuuntur, omnes *Veneris* & *Mercurii* proprietatibus dotatæ. Inter has excellit una *Primæ Magnitudinis*, λαμπρὸς ἀστὴρ *Ptolemæo*, *Lucida Lyræ Latinis*, ut & *Fides*, ac *Fidicula* ab cujus occasu *Antiqui* viciam, faseolos, pabulum, Lunâ silente, seri jubebant. *Plinius Natur. Histor. lib.* 18. *cap.* 25, 26, 27, 28. *Varro de* R R. *lib.* 2. *cap.* 5. *Hoc secundum Astri exitum facito, quod Graci Lyram, nostri Fidem.* *Lyra* inter *Stellas* delatæ occasionem hanc *Poëtæ* tradunt: *Apollo* ex *Calliope* nato filio *Orpheo Lyram* tradidit, cujus suavitate sylvas & saxa ad motum incitavit *Orpheus*, conjugemque suam à Serpente occisam, à *Diis Infernalibus* dulcissimo *Lyræ* cantu delinitis, recepit. Hac eadem denuò amissa, conjugiis admodum infensus, à *Mænadibus*, inter *Bacchi* sacra, juxtà *Hebrum* fluvium occisus ac discerptus, *Lyra* verò in Cœlum translata est. *Cicones* Thraciæ mulieres fuisse illas ajunt, quæ *Orpheum*, à quo spretæ fuerant, per *Liberi* Sacra simulata discerpserunt. Hac de re prolixè *Ovidius* 11. *Metamorph.* De morte *Orphei*, & ejusdem causa alii aliter. Vide *Natal. Com. lib.* 7. *Mythol.* Porrò alii *Orpheum Calliopes*, & *Oagri* filium fuisse perhibent, unde etiam *Oeagrius* vocatur. *Virgil. lib.* 4. *Georg.*

Arabicæ appellationes.

Ejus forma.

Lucida Lyræ.

Lyræ inter Stellas delatæ occasio.

Orpheus.

——— *Spretæ Ciconum quo munere matres*
Inter sacra Deum, nocturnaque Orgia Bacchi
Discerptum latos juvenem sparsere per agros.

De *Orpheo* & *Lyra* idem *Virgil. lib.* VI. *Æneidos.*

Nec non Threicius longâ cum veste sacerdos
Obloquitur numeris septem discrimina vocum;
Iamque eadem digitis, jam pectine pulsat eburno, &c.

Manilius.

At Lyra deductis per cœlum cornibus inter
Sidera conspicitur, quâ quondam cæperat Orpheus
Omne, quod attigerat, cantu; Manesque per ipsos
Fecit iter, domuitque infernas carmine leges.
Huic similis honos, similisque potentia causæ,
Tunc sylvas, & saxa trahens, nunc sidera ducit,
Et rapit immensum Mundi revolubilis orbem.

Fabulæ usus.

Hujus autem *Fabulæ* de *Orpheo* confictæ usum docet *Horatius de arte Poëticâ*:

Silvestres homines, sacer interpresque Deorum
Cædibus, & victu fœdo deterruit Orpheus,
Dictus ob id lenire tigres, rabidosque leones.

Lyræ inventor Mercurius.

Lyra ipsa *Mercurii* inventoris inventum, qui in *Cyllenen* Arcadiæ montem, ubi *Maja* à *Iove* compressa ipsum enixa est, profectus, antè antri ostium, testudinem invenit, cujus perpurgatam & absersam testam, nervis ex mactati bovis intestino confectis obduxit, ac *Lyram* paravit, quam *Apollini* donavit, & hic *Orpheo*, quem *Manilius Lyræ hæredem* nuncupat. De *Lyræ* forma apud *Auctores* plurima occurrunt. Eam *Tetrachordon* pingendam *Nicomachus* author est, quod explicatur à *Boëthio lib.* 1. *cap.* 20. *Heptachordon* fuisse alii censent. *Avienus in Arateis de Orpheo* loquens:

Hic nam fila novem dicta in modulamina movit,
Musarum ad speciem, Minsa satus, ille reportor
Carmina Pleiadum numero deduxerat.

Virgilius lib. 6. *Æneidos.*

Nec non Threicius longâ cum veste sacerdos
Obloquitur numeris septem discrimina vocum:
Iamque eadem digitis, jam pectine pulsat eburno.

Sic *Euripides* ἑπτάτονον χέλυν, *Pindarus* Φόρμιγγα ἑπτάκτυπον, & ἑπτάγλωσσον vocat, atque Eustathius ἑπτάχορδα *Lyræ* meminit. De *Orphei Lyrâ*, sive citharâ, & cur septem chordas habuerit, curiosissimè plures disquirunt: Vide *Turnebum lib.* 19. *cap.* 30. *Servium*, *Taubmanni notas in Culicem Virgilii*, *pag.* 36. Cum *Decachordo* pingitur *Apollo*, quia, ut inquit *Fulgentius*, humanæ vocis decem sunt modulamina, vel cum *Apolline* decem celebrantur *Musæ*.

X. CYGNUS. Nomina. Jovis cum Leda adulterium.

X. CYGNUS *Poëtarum* commentis famosus, & à *Iove* inter Astra collocatus, memoriam celebrat adulterii, ab hoc ipso commissi, cum *Leda Thestii* filiâ, & *Tyndari* Laconiæ Regis uxore, quam in *Cygnum* mutatus decepit & vitiavit. *Euripides in Helena.*

——— ——— ὡς ζεὺς μητρὶ ἐπέβη· ὡς ἐμὴν
πόσιν, κύκνου μορφώματ' ὀρνιθ@. λαθών.

Quod Iupiter volavit ad matrem meam Ledam, oloris avis formam postquam cepit. *Cygnus* Rex Ligurum in Musicis eximius *Phaetontem* amavit, eoque fulmine tacto, ob currum, & equos *Solis* malè rectos, tamdiu ingenuit casum illum miserabilem, donec in avem sui nominis mutatus fuit, quod ab *Apolline* nonnulli factum memorant. *Virgil. lib.* 10. *Æneid. v.* 189.

Cygnus Rex Ligurum.

Namque ferunt luctu Cygnum Phaëtontis amati,
Populeas inter frondes, umbramque sororum,
Dum canit, & mœstum Musa solatur amorem;
Canentem molli plumâ duxisse senectam,
Linquentem terras, & sidera voce sequentem.

Cygnus Phœbo sacer est secundum *Platonem*: ἀλλ' ἅτε ὄρνεα ὄντα μαντικὰ τὰ ἐσχατα, καὶ προειδότα τὰ ἐν ᾅδου ἀγαθὰ ἄνδρασι, καὶ τερπόμενα ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαφερόντως ἢ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. *Cicero* ferè ad verbum expressit *in Tusc. primâ*: *Itaque commemorat, ut Cygni qui non sine causâ Apollini dicati sunt, sed quod ab eo divinationem habere videantur, qui providentes, quid in morte boni sit, cum cantu & voluptate moriantur.* *Octavius Cleophilus*:

Cygnus Phœbo sacer.

Hanc volucrem Phœbo fertur sacrasse vetustas,
Quod referat cantus, Delphice magne tuos.

Quia autem *Apollo Vatum* seu *Poëtarum Deus* est, hi ipsi etiam *Cygni* appellantur. *Virgilius*

Cantantes sublime ferunt ad sidera Cygni.

Poëtæ Cygni.

Hinc *Theocrito* μακεδὼν ὀρνιθες dicuntur: *Pindarus Horatium Dircæi Cygni* appellatione dignatur. Porrò *Cygni* nautis augurium faciunt juxtà *Poëtam*:

Cygni augurium nautis faciunt.

Cygnus in auguriis nautis gratissimus ales;
Hunc optant semper, quia nunquam mergitur undis.

De dulcissimo cantu, quo moribundus *Cygnus* vitam finire dicitur, *Veteres* multa tradidêre, quorum veritatem nostri hodierni Olores rauco & ingrato sono suo testari nequeunt. *Martialis lib.* 13. *Epigram.* 72.

Cygnea Cantio.

Dulcia defectâ modulatur carmina linguâ
Cantator Cygnus funeris ipse sui.

Ovidius.

Sic ubi fata vocant, udis abjectus in herbis
Ad vada Mæandri concinit albus Olor.

Statius Sylv.

——— ——— ——— *Veluti canentia durâ*
Trajectus pennâ tempora cantat olor,
Non ego, quas fati certus sibi voce canorâ
Inferias promit ——— ——— *olor*, &c.

Ælianus lib. 1. ἐγὼ ἡ ᾠδὴν @. κύκνε ἤκουσα. *Cicero de Oratore Crassum Cygno* contendit. Eundem Cygneum cantum testantur *Plato*, *Aristoteles*, *Horatius*, *Lucretius*, à quibus tamen alii haud pauci dissentiunt, ut *Alexander Mindius* apud *Athenæum*, *Plinius lib.* 19. *cap.* 23. *Lucianus in lib. de Electro, vel Cygnis*, Illos, ait, κρώζειν ἐπὶ πᾶνυ ἀμυδρὸν ἀστενὲς, haud secus, ac corvos, & graculos, imò ut corvi Sirenes præ ipsis videri possint. *Plinio Scaliger & Pierius* astipulantur. Controversos authores conciliare conatur *Albericus Gentilis Lect. Virgil. cap.* 17. *Poëtæ Cygnos* argutos vocant

Cygni canori.

ANDREAS CELLARIUS PALATINUS *Harmonia Macrocosmica* AMSTERDAM, 1661 THE WARNOCK LIBRARY Octavo